

Nævnets præmisser i oprindelige afgørelse vedrørende statsborger fra Sri Lanka

Nævnet stadfæstede i foråret 2012 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Sri Lanka. Indrejst i 2008.

Flygtningenævnet udtalte:

”Indledningsvis bemærkes, at ansøgeren er udeblevet fra nævnsmødet på trods af, at han har modtaget indkaldelsen til nævnsmødet samt modtaget et brev fra sin advokat om mødets afholdelse. [Asylcentret] har oplyst, at han har afhentet togbillet på asylcentret og har overnattet i [asylcentret] med henblik på at møde i nævnet. [Asylcentret] har oplyst, at ansøgeren har overnattet hos dem, men at de ikke ved, hvor han befinder sig. Nævnet besluttede herefter at ansøgerens udeblivelse ikke kan betragtes som lovligt forfald, hvorfor Flygtningenævnet har besluttet at fremme sagen, jf. Flygtningenævnets forretningsorden § 36, stk. 1. Ansøgeren er etnisk tamil fra [...], Jaffna-halvøen, Sri Lanka. Ansøgeren har ikke været medlem af nogen politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv. Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han frygter at blive henrettet, idet han er etnisk tamil og idet han har haft en konflikt med EPDP, som mistænker ansøgerens søn for at stå i ledtog med LTTE. Ansøgeren har som begrundelse herfor henvist til, at hans søn i 2006 blev tvunget til at udføre militærtræning for LTTE, og at ansøgeren i [vinteren] 2008 afleverede sønnen til en lejr under kontrol af Human Rights Commission, idet EPDP mente, at sønnen stod i ledtog med LTTE. I [foråret] 2008 blev ansøgeren indkaldt til EPDP’s lejr og udsat for slag. EPDP forlangte, at ansøgeren skulle overgive sin søn. Frem til [efteråret] 2008 blev ansøgerens bopæl ransaget af EPDP tre til fire gange, i hvilken forbindelse ansøgeren blev udsat for slag. Under sidste ransagning i [efteråret] 2008 blev ansøgeren truet med henrettelse, såfremt han ikke udleverede sønnen. Flygtningenævnet kan i det væsentlige lægge ansøgerens forklaringer til grund for sagen. Flygtningenævnet finder det derfor sandsynliggjort af ansøgeren, at han ved udrejsen i [vinteren] 2008 måtte anses for at være i risiko for overgreb fra EPDP’s side, som var omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Et flertal af Flygtningenævnets medlemmer lægger imidlertid vægt på, at LTTE efter ansøgerens udrejse er blevet nedkæmpet af regeringen, og at EPDP herefter ikke længere er en integreret del af regeringens politik i Jaffna-området. Efter indholdet af baggrundsoplysningerne er den paramilitære del af EPDP i dag i det væsentlige en gruppe, der ernærer sig ved borgerlig kriminalitet, herunder kidnapninger, røverier og lignende. Uanset at det muligvis vil kunne være vanskeligt for ansøgeren at opnå den fornødne myndighedsbeskyttelse i området, fordi det tilstedeværende politi og andre myndigheder ikke arbejder effektivt, finder flertallet det ikke sandsynliggjort af ansøgeren, at han på nuværende tidspunkt, som ligger over tre år efter ansøgerens udrejse fra Jaffna-halvøen, fortsat er i reel risiko for overgreb fra EPDP’s side, som er omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flertallet lægger i den forbindelse vægt på, at årsagen til EPDP’s henvendelser til ansøgeren og overgreb imod ansøgeren skyldtes, at EPDP ville have fat i sønnen, idet de ønskede, at han kom ud af lejren, som var kontrolleret af Human Rights Commission. Det fremstår i dag uafklaret, hvad der er sket med sønnen, ligesom ansøgeren ikke efter det oplyste, har haft nogen kontakt med sin ægtefælle eller resten af familien, fra kort tid efter indrejsen i Danmark. Disse forhold kan efter flertallets opfattelse ikke føre til et andet resultat. Et flertal af Flygtningenævnet finder herefter ikke, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Sri Lanka vil risikere forfølgelse omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller at han vil være i en reel

risiko for at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2. Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingesservices afgørelse.”